

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 11. Gloriæ nobis breuiter speciem ostendit, qua in cæloæ perfruemur, conuiuium de quo Isaias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

nius æquiparentur, & qui hac gaudet visione, ita mente extra se rapiatur, vt ultra nihil ceuseat sibi sperandum: proinde inclamat. *Domine bonum est hoc.*

§. 11. *Gloria nobis breuiter speciem ostendit, qua in celo perfruemur, conuiuium de quo Iſaius.*

Aſumpſit Chriſtus diſcipulos duos in monte excellum, vt eis gloriaſpeciem ostenderet, quam ſequacibus ſuis eſſet conceſſurus, crucis onere prægrauatis. Ad hoc eis offert corpus ſuum glorioſum ac reſplendens: quia ei ſimile noſtrum erit, ſi eius veſtigiiſi in heretamus hoc cum agere cenſeo, quod ait Iob, & paulo ſus, quod poſſeſſio eius ſit, & ad eam poſſit peruenire: Hoc nobis dicit Apoſtolus fideles exhortatus ne fatigemini, nec animum abiiciatis in tribulationibus; hoc attendite, quod Saluatoreſpeſtamus Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, qui reformabit corpus humilitatis noſtræ, configuratum corpori claritatis ſuæ. Tangit illud quod Chriſtus in hac occaſione dixit diſcipulis ſuis, illos præmonens, vt tollerent crucem ſuam ſequerentur præcurrem, vti tribulationibus pleniffima ſequæ felices iudicaret: venturus enim eſſet ipſe cum gloria, taleſque eiſdem gloria redderet participes. *Filius enim hominis uenurus eſt in gloria Patris ſui, & tunc reddet unicuique hoc. Vt eam autem oſtendat, hac præſtat myſterioſa viſione.* Animæ quiores citote fratres, (hortatur Apoſtolus) non vos ſe angat ieiunium, non deſiciat diſciplina, paupertas non eumcat, nec perſecutio intrinet animum, non denique ipſa vos erit collidat puſillanimes: Hoc meditemini, *Saluatoreſpeſtamus. Quid autem ager eſt Reſurruerit corpus humilitatis noſtræ. q. d. Hoc corpus abieſtillimum, inſimum, viliffimum: hoc corpus tonus mundi collauit miſeriatum omnium cumulus ærumnarum. Et qua ratione reformabit? qua illud induet figura? Configuratum corpori claritatis ſuæ.* Ad normam & ſimilitudinem ſui corporis idem corpus erit, quo ad ſubſtantiam, quale illius fuit, ac proinde non dicit, quod illud tranſubſtantiauit, hoc enim fuiffet, de vna in alteram mutare ſubſtantiam, ſed tranſfigurauit, hoc eſt, mutauit figuram eius ac qualitates, ita erit & noſtrum. Epi Chriſti corpus, quale in monte Thabor appareat: tale erit & tuum.

Quam congrue hoc Deus ſiſper per Iſaiam prædixit, vt electos ſuos excitaret & in tribulationibus ſuis redderet fortiores. *Facit Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuium pinguium, conuiuium vnde micæ, pinguium medullatorum, vnde micæ defæcata. Et præcipitabit in monte iſto faciem vinculi colligati ſuper omnes populos hoc. Præcipitabit mortem in ſempiternum. hoc. quia requiſet manus Dominum in monte iſte. Singula inſpiciamus, & quandoquidem illis Dominus nobis aliquid voluerit indicare illius gloria magnitudinis, certe propoſito noſtro neceſſe eſt, vt ſint valde conuenientia. *Faciet Dominus in monte hoc conuiuium.* Vocatur Deus absolute *Dominus*, quo eius dominii innuitur magnitudo: eſt etenim interminum. Inſtituit Rex Aſſuerus centum ac viginti ſeptem Dominus Prouinciarum conuiuium. *Vt oſtenderet diuitias gloria regni ſui, ac magnitudinem atque iactantiam potentia ſua.* Et vt erat ille tantarum Dominus ac Rex prouinciarum, ſuit & eius conuiuium celeberrimum mundo ſpectaculum. Ad hoc vero deſignauit horum regium & cum eſſet ad potentia ſuæ iactantiam, quis non dicit tantæ magnitudiſi correſpondiſſe conuiuium? Quid vero hoc in comparatione diuini huſ conuiuii? Magnus Rex Aſſuerus: nihilominus certo regnum eius limite clauderetur, ita quoque eius conuiuium, tam in ſiſ quæ huic conuiuiuo inte cidebant, ac miniſtrabantur, quam in temporis mora qua extendebatur, quæ certo termino ſinebatur, at Dei conuiuium, quale, quaſo te, illud? Ipſe Dominus illimitatus, abſolutus. *Dominum.* Omnium Dominus, conueniat igitur conuiuium eius magnitudini, ſit illimitatum, ſit interminum, eſt in temporis diuturnitate, quam ſeculorum varietate atque præſtantia.*

Hoc inquit, conuiuium, *Faciet Dominus in monte hoc a terra eleuato:* quæ enim hic in cibum præparantur, nec terrena ſunt, nec abieſta, nec ſordida, corruptibilia breui pertura. Miſerantem gentium. Permaſticum fuit illud Aſſueri conuiuium, porro cum regnum ipſius de terra ſurſum non efferretur, illud in eius erexit planitie: ac cum principale regni diuini dominium ſurſum ſit, in altiffimis cælorum ſanguis iſi quoque celebrabitur conuiuium. Quidquid in terra eſt, terrenum eſt, & in terram reuertitur: *Quæ de terra ſunt, in terram conuertentur.* Parantur terrena terrenis, quibus nutriuntur: ac ſiſis Dei, diuina, cæleſtia, ſuprema, quæ mundum hunc viſibilem excedant, in monte cælorum:

In Augu-
116. Soli
22. Tom. 9
torum. In monte hoc. Hanc D. Aug. perpende-
bat rationem: Oculis non vidit Deos absque te,
qui preparasti diligentibus te: secundum enim ma-
gnam multitudinem magnificentia tua, est etiam
multitudo magna dulcedinis tua, quam abscondisti
timeantibus te. Magnus enim es in Domine Deus
meus, & immensus, nec est finis magnitudinis tuae
&c. Et sicut magnus es tu, ita magna sunt donaria
tua: quoniam tu ipse es primum & donum.

§. 12. Celi gaudia breuiter Prophetæ decla-
rauit illa tamen non nominans.

23
Inquirantes, quæ erunt hæc secula, quibus
Lexipicatur: Coniunctum pinguium, coniunctum
pinguina, pinguium maculatorum. Pingui-
a, lingua medullatorum. An non loquendi mo-
dum demuratis: Et tunc ne perdores galli indici,
vituli trimi, aues Phasidis? Num secula dul-
cissima, et sic melle saporata, num liba, num sal-
gama, num arida bellaria? Num forte sapida
poma pyra, cerasa, nuges &c? Nihil horum me-
morat, sed illa hoc verbo deseribit: *Pinguum,*
pinguium maculatorum, eo quod nihil sit in re-
rum natura huius comparandum, nec vlla verbo-
rum eloquentia nocent, hæc explicare. Disputat

In Psalm.
119.
Ps. 136.
D. Aug. ad illa verba Davidis: *Beatus vir, cuius
est auxilium abs te, ascensiones in corde suo disposuit
in valle lacrimarum in loco quem posuit.* Querit
D. Aug. Quis est, o David ille locus, & quid il-
lud quod Deus posuit, quod preparauit? An hoc
nobis non indicabis? Quis hic apparatus epula-
rum? Quæ lauitia adeo lapida, quæ hæc men-
sa saltatis? quæ cœna genialis? Non dicit. Nec
mireris, respondet D. Aug. quia nec ipse D. Pau-
lus hoc valuit explicare, licet & viderit & gu-
stauerit, quinimo ex hoc ipso magis obmutuit,
& quo illa distinctius cognouit, eo minus verbis
potuit declarare, cui satis fuit dicere, fuisse se-
cula coniunctum a Deo electis suis preparatum:

In 1. Co. 2.
1. Co. 2. 9.
Nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor homi-
nis ascendit, qui preparauit Deus is, qui diligunt
illum. Oculis dilatare, quantum potestis, in-
ueniunt in solem, lunam, stellas, fontes, flores,

1.
Locustia
in exph-
catur.
gemmas, margaritas, ymiones, nihil horum est:
Nec oculus vidit. Aures arripite, quid de terris
longinquis narraretur auscultate, licet fabulas sa-
pientiae, ac mendacia, de auri fodinis, gemmeis
montibus, aubus, suauiori cantu, ac plumarum
varietate gratissimis, nihil horum est: *Nec auris
audiuit.* Laxate fræna imaginationibus ac phan-
tasmatis, imaginamini vobis quidquid potue-

ritis de mellitis huminibus, lacteis, rutilis flo-
ribus cum fructibus, coponibus, perdicibus, ar-
boribus gemmis preciosissimis grauidis &c. Om-
nia scoria sunt: *Nec in cor hominis ascenderunt.*
Quid quærit erit? Hoc tantum dico, respondet
D. Paul. coniunctum esse amicis suis a Deo præ-
paratum. *Qua preparauit Deus is, qui diligunt
illum.*

Hinc aliquid poteris inuestigare. Si reg-
le intrares palatium, & ad primum ingressum, lo-
cum omnibus peruium, nobilibus, plebeis, filiis,
seruis, incolis, aduenis, quintimo & canibus ac a-
nimalibus, cerneret ipsum pauimentum stratum
regulis aureis, contextum aureis, argenteis, ac
sericis tapetibus, millenis floribus, ac ramul-
lis intertextis. Deinde oculos ad lectum sursum
attolleret, pulcherrimum, lacunaria ex auro, ut
carbones viderentur flammivomi: Ex vna &
altera parte abacos poculorum, pelium, vaso-
rumque auro argentoque vermiculorum, pa-
rietibus appensasymbellas Attalicas, aulaea Ba-
bylonica, quæ diuersis coloribus picturæ, gem-
marum, auri que intertis fulgerent angustius,
circumquaque scaturientes fontes crystallinos,
marmoreis columnis circumornatos. Mensas
cemeret oppipare instructas omnigenis ferculis,
deliciis lautius permagnificas: vinum nobile
Creticum salernum, nectar. His supra modum
obstupescit & conomum adires, ab eoque in-
quizes: Amabo, quid hæc sunt? Ille vero re-
sponderet. Hoc charissime, hoc domus huius
villa rustica est, a Rege destinata, seruis, man-
cipiis, animalibus, omnibusque promiscue con-
fluentibus: statim adderes. Domine Deus
quid igitur Rex seruat suis in cubiculis secre-
toribus ac regalibus sibi suisque filiis ac prin-
cipibus maxime familiaribus? Si id quod ego
plurimi facio hoc in ipsa villa rustica, vt maxi-
me commune habeatur, mancipiis, infimæ sor-
tis hominibus, quid credam in interioribus aula
secessibus Regi filiisque reseruari?

Præpotens ille Rex Deus, Dominus absolu-
tus creauit hoc mundi palatium: atrium est, pa-
uimentum est, pars inferior, vide quale sit, quan-
to fulgeat auro, quanto splendeat argento, quot
gemmis rutilet, quot tapetibus, floribus, ramul-
gulis fragrantissimis ac gratissimis intertexis
solum substernatur? Intrare mensē Maio cam-
pi faciem viridantis, nec enim talia in Germa-
nia aut Flandria reuenerit stragula. Dein oculos
erige ad cœli conuexum, en quale lacunar, & tor-
resperla sidentibus laquearia. Circumquaque
lumina reuolue, qui fontes, quales fructus, quæ
gemmas,

II.
Similitudo.